

מ"ת 46232/11/21 - מדינת ישראל נגד פבל קוטלר, יורי דשבסקי, נמרוד בלכמן, חן גיל מלכה

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 46232-11-21 מדינת ישראל נ' קוטלר(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'
תיק חיצוני:

לפני	כבוד השופט אברהם רובין
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבים	1. פבל קוטלר (עצור/אסיר בפיקוח) 2. יורי דשבסקי (עצור/אסיר בפיקוח) 3. נמרוד בלכמן (עצור/אסיר בפיקוח) 4. חן גיל מלכה (עצור/אסיר בפיקוח)

החלטה

בעניינו של המשיב 4

1. לפניי בקשת המשיב 4 (להלן - "**המשיב**"), לשינוי תנאי מעצרו באיזוק אלקטרוני, כך שתותר לו גישה לאמצעים אלקטרוניים לצורך עבודתו.

2. מדובר במשיב אשר הוגשה בעניינו בקשת הסגרה לגרמניה בגין חשד לביצוע עבירות מרמה בהיקף נרחב במסגרת קבוצה עבריינית. לפי הנטען בבקשת ההסגרה, הקבוצה העבריינית הפעילה מערך של אתרי אינטרנט שנחזו להיות פלטפורמות של מסחר במוצרים פיננסיים שונים, באמצעותם התקבלו כספים להשקעה מנפגעי העבירה השונים, אלא שבמקום שיבוצעו בכספים פעולות השקעה שימשו הכספים בחלקם למימון של הפלטפורמות הממוחשבות האמורות, ואילו חלקם הארי התגלגל לכיסם של חברי הקבוצה, לרבות המשיב שלפניי.

יחד עם בקשת ההסגרה הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום הליכי ההסגרה. בבקשה נטען לעילות מעצר שעניין חשש הימלטות ומסוכנות. לעניין עילת המסוכנות נטען בסעיף 19 לבקשה, כי לנוכח העובדה לפיה העבירות בוצעו, לכאורה, באמצעות המחשב והטלפון הרי שיש חשש כי המשיבים: "**ימשיכו לבצע עבירות דומות בקלות רבה מכל חלופה אליה ישוחררו**". לאחר הגשת בקשת המעצר הוגשו תסקירי שירות מבחן בעניינם של כל המשיבים. התסקירים המליצו על מעצרם של המשיבים באיזוק אלקטרוני תוך הטלת מגבלה לפיה תיאסר עליהם הגישה ל"**מכשירים אלקטרוניים**" - כלשון התסקירים, דהיינו איסור שימוש בטלפון, מחשב או מתקנים אחרים המחוברים לאינטרנט (להלן - "**מכשירים אלקטרוניים**"). בעניינו של המשיב שלפניי צוין בתסקיר, כי יש פער בין אורח חייו לבין חומרת העבירות המיוחסות לו. שירות המבחן התרשם כי המשיב בשל

לתחילת שיח ביקורתי ולבחינה עצמית, ועל כן הביע שירות המבחן את דעתו לפיה: **"בכפוף לפיקוח הדוק וסמכותי, בהרחקה מאמצעים אלקטרוניים, ניתן לשקול בחיוב שחרורו לחלופת מעצר"**.

ביום 25.11.21 התקיים לפניי דיון בבקשת המעצר, במהלכו הסכימו כל המשיבים, ובכלל זה המשיב שלפניי, לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. כן הוסכם, כי המשיבים יעצרו באיזוק אלקטרוני תוך שתיאסר עליהם הגישה למכשירים אלקטרוניים.

חרף הסכמת המשיב לתנאי האמור, הוגשה הבקשה שלפניי בחלוף פחות מחודשיים מאז שהורה בית המשפט על מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני. ב"כ המשיב לא חלק על כך שחלוף הזמן איננו יכול להצדיק לכשעצמו את הבקשה, אלא שלטענתו חל שינוי נסיבות הנעוץ בכך שהתברר כי החברה שהעסיקה בעבר את המשיב מסכימה שהוא ישוב לעבודתו מהבית באמצעות מחשב.

3. דין הבקשה להידחות.

נקודת המוצא לדיונו היא שהצדדים הסכימו כי קיימת גם בעניינו של המשיב שלפניי עילת מעצר בשל מסוכנות, המצדיקה הטלת תנאי שעניינו איסור שימוש במכשירים אלקטרוניים. המשיב לא טען דבר בעניין זה כאשר נדונה אפשרות שחרורו ממעצר ממש ומעצרו באיזוק אלקטרוני, ועל כן אין מקום לקבל עתה את טענות המשיב לפיהן מלכתחילה ניתן היה להסתפק בעניינו במעצר בית ללא איזוק וללא איסור שימוש במכשירים אלקטרוניים. על כן, טענותיו הרבות של המשיב בהקשר זה נדחות, לרבות הטענה כאילו מלכתחילה לא יכולה הייתה מבקשת לטעון למסוכנות כיוון שטענת מסוכנות לא נטענה בבקשת ההסגרה והמעצר.

העובדה לפיה איסור השימוש במכשירים אלקטרוניים עלול להפריע למשיב בהמשך הדרך אם הוא יחפוץ להשתלב מחדש בעבודה מהבית, הייתה מן הסתם ידועה למשיב כאשר הוסכם על תנאי זה, או למצער הייתה אמורה להיות מובנת לו כבר באותה עת, כיוון שהעבודה מרחוק באמצעות מחשב וכלי תקשורת אחרים איננה זרה לעולמות התוכן המקצועיים של המשיב, הן מהתקופה שבה הוא היה חבר, לפי הנטען, בהתארגנות העבריינית האמורה, הן מעבודתו לאחר שעזב את החבורה העבריינית הנטענת לפני מספר שנים. אשר על כן, עצם הסכמת מעבידתו של המשיב לשוב ולהעסיקו בעבודה מהבית איננה במובהק בבחינת נסיבה חדשה אשר מצדיקה לעת הזו עיון חוזר.

זאת ועוד, התנאי בדבר איסור השימוש במכשירים אלקטרוניים נובע ממסוכנות מסוימת, גם אם לא קיצונית, הגלומה במשיב, אשר נחשד בביצוע עבירות באמצעות מכשירים אלקטרוניים. נזכיר, כי לשיטת המבקשת מלכתחילה היה מקום לעצור את המשיב וכי כלל לא היה מקום להורות על איזוק אלקטרוני תוך איסור שימוש במכשירים אלקטרוניים, בין היתר כיוון שלא קל לפקח על קיומו של תנאי זה. מכל מקום, המבקש לא הצביע על שינוי בנסיבות אשר יש בו כדי ללמד על התמתנות מידת המסוכנות הגלומה בו. נשוב ונזכיר בהקשר זה, כי הבקשה הוגשה פחות מחודשיים לאחר שהמשיב נעצר באיזוק אלקטרוני, כך שלעת הזו חלוף הזמן איננו יכול ללמד על התמתנות כאמור.

ולבסוף, לא הונחה תשתית המלמדת על שינוי של ממש בנסיבותיו האישיות של המשיב, לרבות מצבו הכלכלי,

המחייב לעת הזו עיון מחדש באיסור להשתמש במכשירים אלקטרוניים.

4. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ח שבט תשפ"ב, 20 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.

חתימה